

[Baunsgaard.]

ikke, at de snart skylder befolkningen et svar på, hvad det er, de positivt vil, i stedet for at nøjes med den negative nejpolitik?

Må jeg til det ærede medlem hr. Henry Christensen ganske kort sige, at selv om jeg ikke kender regeringens handelspolitiske begrundelse for fremsættelsen af lovforlaget om ændringer i toldloven, synes jeg, at det ærede medlem også på dette område slap vel billigt om ved at klargøre for, hvad der lå af handelspolitik i et sådant forslag. Over for det England — siger det ærede medlem — som brød sine forpligtelser, skal vi nu optræde ekstraordinært venligt. Sådant synes jeg ikke man kan argumentere. Men hvorfor står det ærede medlem kun og taler om det? Føler det ærede medlem — med den særlige stilling, hans parti tager til markedspolitikken — slet ikke, at det burde tages med i vurderingen, at den politik, det ærede medlem her så stærkt angriber, er den samme politik, som fællesmarkedet anvender over for dansk landbrug? De variable afgifter i fællesmarkedet, hvad er det andet end variabel told? Jeg synes, at det i hvert fald skal tages med i vurderingen, og det er det radikale venstre parat til. Men vor stillingtagen til lovforlaget afhænger som sagt af den handelspolitiske bedømmelse i dens helhed.

Det radikale venstre går til behandlingen af disse lovforslag med samme indstilling som den, hvormed vi gik til behandlingen af februarforslagene. Når man har den politiske situation, at intet parti har flertal alene og folketinget derfor er henvist til at arbejde på en mindretalsregerings vilkår, har alle partier, hvad enten de sidder i regeringen eller i oppositionen, en forpligtelse til, når de er nået til erkendelse af opgavernes omfang, at anvise, hvad det er, de selv vil sætte i stedet for det, de afviser. Gør man ikke det, så optræder man ikke med den tilstrækkelige ansvarlighed, heller ikke over for folkestyret, for hvis folkestyret ikke kan arbejde, kan det ikke eksistere.

Morten Lange: Mit partis ordfører i buketsager, det ærede medlem hr. Aksel Larsen, er desværre ikke til stede i dag, så det er blevet overladt til mig at udtale mig om

den nye buket, som finansministeren har været så elskværdig at overrække folketinget. Jeg skal med det samme slå fast, at det er en overordentlig lidet spændende opgave. Jeg er sikker på, at vælgerne har et endnu værre indtryk af den form for politik, regeringen fører. Det er svært at få andet indtryk i denne tid, end at regeringen må være blevet grebet næsten af panik efter den fremfærd i det høje ting, som vi har været vidne til i det sidste par måneder eller tre.

Det var naturligvis elskværdigt af det ærede medlem hr. Baunsgaard, at han så villigt optrådte som defensor for regeringen, så nydeligt gjort — som sædvanlig ved at skælde oppositionen ud. Der er al mulig grund til at skælde ud på de to partier, som det ærede medlem hr. Baunsgaard behandlede så skarpt, men det forekommer mig, at det, der i virkeligheden må være opgaven her, er at få rede på regeringens linje, at se, om der er en, og, hvis der ikke er en, så prøve på at få fremprovokeret noget, der dog minder om en politik med linje i. Jeg tror unægteligt, at det vil blive meget, meget svært, sådan som tingene er lagt op for os.

Hvis vi skal være venlige over for regeringen — og det kan man endnu en gang imellem prøve på om man kan overvinde sig selv til — kunne man vel sige det på den måde, at det, regeringen prøver på, er primitivt og vankelmodigt at regulere på en ekspanderende økonomi. Der er ingen tvivl om, at det er sigtet. Det er sagt mange gange. Men det er også ganske typisk, at man ved dette forsøg mere og mere afsporer sine egne bestræbelser og benytter de samme gammeldags metoder uden at komme til noget, som bare kan minde om en fornyelse i oplægget, endsige om en til livvækkende og kraftig linje, som kunne samle, og som kunne forstås. Det er det værste. Det værste ved regeringens politik i al dens rørende enkelhed er, at selv om formålet måske er godt, er oplægget så vankelmodigt og så vanskeligt at begribe for folk, at det ikke kan lade sig gøre at få et fornuftigt og levende resultat ud af det.

Jeg tror, det var et af hovedmotiverne for den store buket, jeg tror, det var et hovedmotiv, når man kom samtidig med den og med den højtærede økonomimini-